

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhiepiscopice Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 47.

Epistole nefrancaute se refuza. — Articuli nepublicabili nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru 50 care publicare.

Denumirea patriarhului sârbesc.

Diarele unguresci, mari și mici, s'au interesat foarte mult de afacerea alege-rei și în cele din urmă și de a denumiri noului patriarh metropolit al Sârbilor. Toate diarele unguresci au tratat afacerea din punctul lor de vedere politic, făcând abstracțiune de punctul de vedere al bisericii gr. or. sârbesci. Între diarele unguresci am dat noi de o excepțiune unică, de „Egyetértés”. Diarul principal al opozițiunii extreme, cu toate nici el nu tratează chestiunea din punct de vedere bisericesc, după părerea noastră, stă cu reflecțiunile lui mai aproape de adevăr.

Eată ce dăce „Egyetértés”:

„Scaunul patriarhal este întregit pe cale extraordinară. S'a întregit în astfel de mod cum nimerii nici prin gând nu i a trecut pe timpul când s'a convocat congresul. Cu ocaziunea aceasta guvernul unguresc a pus cu totul la o parte dreptul electoral al congresului și nu numai a respins pe candidatul ales de marea majoritate a congresului, dar în puterea sa proprie a denumit pe German Angyelics, episcopul din Bacica, care cu ocaziunea alegeților de două ori remăsese în minoritate. Nu felicităm pe guvernul unguresc pentru o astfel de deslegare a chestiunii de patriarh. Credem bucuros că guvernul unguresc a fost condus de interesele statului unguresc, ceea ce la toată întâmplarea merită considerațiune și din partea-ne. Și aceea e cu puțință, că în stadiul din urmă n'a fost alt mod de a apăra autoritatea statului unguresc, și a trebuit necondiționat să se demustre, că susținererea dreptului de suveranitate al națiunii maghiare n'atârnă dela grația Mileticescilor. Dacă ori și care chestiune se desvoaltă până acolo, unde între statul unguresc și între năsuințele naționalităților inimice statului vine în chestiune puterea, nu putem sta nici o clipită la îndoială de care parte se fim. Nici

de cum însă nu am lăuda nici prevederea guvernului unguresc și iubirea lui de dreptate dacă chestiunea alege-rei se îmbracă în forma aceasta. În cazul acesta pe guvernul unguresc numai nedibăcia lui proprie l'a putut incurca încât pe cale firească se nu se mai poată descurca și se fie silită a tăia cu puterea nodul gordian în două. Însă deslegarea forțată nu este nici odată o deslegare deplină, și e pagubă îndoită, dacă fie ce interes al statului trebuie apărât cu reboi și atunci când la același scop s'ar fi putut ajunge cu mijloace de pace.

„Căci se nu ne înțelegăm, denumirea de patriarh este un act foarte hazardat, care între Sârbi va stârni multă amarăciune juristică. Ori ce s'ar pute dăce despre legalitatea denumirii, sigur este, că de 190 de ani, de când s'a instituit patriarhatul sârbesc în patria noastră prin privilegiul de sub Leopold I, o faptă ca aceasta nu s'a mai întemplat. Se face provocare la împregiurarea, că mai înainte alegețile de patriarh se făceau tot dea una în unanimitate, și că coroana și-a rezervat apriat dreptul de decideri în cazul când unanimitatea n'a fost cu puțință. Motivarea aceasta o aflăm și în rescriptul regal, prin care se aduce la cunoștință congresului carlovițian denumirea lui Angyelics. Este însă un neînțelepț juristic ca atunci, când cei îndreptății la alege-re nu găsesc unul care se placă tuturor să se denumească acela care nu e candidatul majorității, ci al minorității. Mai adaugă și legea din 1868, care a dat Sârbilor o autonomie bisericescă foarte largă și lucrul devine foarte îndoiș, dacă coroania i a mai ramas dreptul de denumire ce l'avea mai înainte. În 1874 coroana n'a confirmat pe acela pe care congresul l'a fost ales în unanimitate, din contra a confirmat pe acela pe carele congresul l'a fost ales de nou numai cu majoritate. Cumcă atunci numai s'a confirmat alegerea și n'a fost denu-

mire, dovedescă că dreptul coroanei de denumire în faptă dela aducerea legii din 1868 încoace s'a schimbat. Dealtmîntre posibilitatea denumirii de astădată nici nu s'a ivit între ideile noastre politice. Deși litera legii nu eschide dreptul de denumire, spiritul liberal al timpului nostru nu permite o explicațiune, care se fie în contradicțiune atât cu simțimentul poporal cât și cu libertatea administrațiunii autonome a bisericii. De ceea ce sau bucurat Sârbi aproape două sute de ani. sub puterea domnitorilor absoluți, sau în timpurile privilegiilor feudale ca de o libertate de drept, este oare consult a fi înlocuită acum în zilele noastre de libertate de presă și parlamentară cu practice reacționare și cu un tutorat silnic, care trezește toate simțimurile adormite și care dau răsunit la ori și ce gravamen de drept?

Cu toate aceste împregiurarea cea mai momentoașă încă nu am atins'o. Dacă dreptul coroanei de denumire nu ar pute fi supus discuțiunii și dacă și mai înainte în loc de alege-re totdeauna ar fi fost denumire n'ar fi oare denumirea lui Angyelics nu lucru pe dos, căpătând Sârbi de principe bisericesc pe acela, care din partea Sârbilor a fost întâmpinat totdeauna cu o consecență și vie antipatie? Togmai la denumirile bisericesci s'au ținut tot-dea-una samă de dispozițiunile credincioșilor, de oare ce biserica numai cu influința morală poate corespunde adevăratei sale misiuni. Cu tot sprignul pe față al guvernului unguresc și cu toate că de doi ani ca administrator denumit a condus afacerea patriarhatului, Angyelics la alegețile din urmă a le congresului carlovițian de două ori după oaltă a rămas în mare minoritate, deputații serbismului, fără de deosebire de partide politice și clase sociale s'au întrunit numai ca să suprimă candidatura lui. Oare căror interese de stat sau bisericesci poate face serviții mai serioase acela, care stă atât de isolat în fața poporului său și a căru de-

numire credincioșii lui subordinați trebuie să o privească cu o umilire a lor? Adevărat că el se va bucura de venitul anual al patriarhatului de 150,000 fl., ceea ce trebuie că influențează cu mare putere farmecătoare asupra, și altfelu cu anevoie ar primi acel rol urit, ca pentru posesiunea patriarhatului din grația guvernului unguresc se stea în reboiul față cu poporul seu. Putem însă în astfelu de situațiune aștepta dela densus se promoveze interesele statului unguresc, să nutrească simțimentele patriotice între Sârbi?

Sărac stat unguresc, pentru mare preț, sîntem plecați a crede, cumpărarea acițiia lui German Angyelics. Toate simțimurile uricioase, care episcopul din Bacica a sciut a le provoca atât de cu profuziune, firesc lucru, trebuie se fie îndreptate contra statului unguresc, de oare ce acela fu octroat Sârbilor. Mileticescii de sigur că nu vor întârzi a exploata terenul multăvitor al activității agitatorice.

Așa anș trebuit aceste să se întemple? Nu putem crede. Ședintele din urmă ale congresului au dovedit că în majoritatea congresului, care a luptat așa de consecență în contra patriarhatului lui Angyelics, au fost în prevalență elementele moderate, cari preste tot n'au vrut se provoace luptă contra puterei statului unguresc. Nisînța lui Miletici de a înduplice majoritatea la o demonstrațiune contra denumirii n'a succed. Cei mai de aproape credincioși ai lui Miletici nici n'au mai luat parte la debateri. În desvoltarea lucrului mai departe nu putem vedă altceva, decât că guvernul unguresc, pucend după șocțe false și concedend unor impresiuni neprecugetate, s'a implantat într'o agitare selbetească, care sub firmă de interese naționale se silence a satisfice într'un mod efin multor interese egoistice. Foia oficială de astăzi deodată cu denumirea lui Angyelics publică și distincțiunile episcopului Arsenie Stojkoviccs cu unu dintre ordinele cele mai înalte ale sta-

FOIȚA.

Șoimul Banului de Craiova.

(Poem epicu. *)

(încheiere).

Cântul VI.

Cele, ce se mai întâmplară
Și'n palat, și'n curte-afară
La acel puternic Ban
Din Banatul Craiovean,
Musă, tu ni le vei spune.
Ca minuni din timpuri bune,
Ce ne fac se ne mirăm
Și cu drag să le ascultăm. —
În balcon Baulu s'arată
Și spre lumea adunată
Își îndreaptă s'eu cuvânt
Plin de fală și de-avânt:
„Voi voinici din astă țeară
Și din lumea din afară!

Ea'tal meu cuvânt vă dau,
Ce'ndrăp'te nici când nu-l iau:
Eu voinicului de veste,
Ori și cine a fi și este,
Fiica mea 'i o jurnesc
Și din țeara, ce o domnesc,
'I-oiu da zestre jumătate
Și-a domni cu mine'aparte,
De cum va ar isbătu,
Pre al meu șoim a-l îmblăndi!”
— Aste Banul le vorbesc
Cătră lumea, ce l'privesc;
Dar' din cercul adunat
Lâng' al lui măreț palat
Nici un oaspe nu se vede,
Care-ar' cuteza și-ar crede,
Pre șoiman a-l răsbal
Și prin lup' a-l birul. —

Diaa trece și se duce,
Noaptea ca să n'o apuce,
Și'n palatul strălucit
Mese mari s'au pregătit
Voi scifi, fraților, prea bine
Din poveștile bătrâne,
Ce minuni, cum ați nu știut
Dismerdau acest pământ!

Prin palaturi aurite
Și prin curți de smei urșite.
Acolo vedeți adunați
Feți și fice de'mpărați,
Cari prin joc se desfacează,
Când logodnelo-și serbează.
Tot așa ați auzit
De hotarul înflorit,
Unde zinele fecioare
Prin grădini fermecătoare
Sus pe-al nemuririi plaiu,
Unde feți frumoși și teferi,
Ca ai cerului luceferi,
Rătăcind se rătăcia,
Dela zine sfat lua;
Auzit-ați voi adese
De dumbrăvi și văi alese,
Unde zinele din veci
Lâng' un lac cu valuri reci
Își au sântele locașe,
Mândre mult și dragălașe,
La cari nesdravenii trag
De pe drumul lor pribeg,
Și puțin se hodieșe
Și-apoi ear' căltoresce:
Astfelu de minuni mărețe,
Visuri dulci de tinerețe,

Prin palat se petrecea
La cel Ban, în curtea cea. —
Lăsăm vinul vin să fiă,
Să descepte veselă
La voinicii, ce mesese, —
Și la Banul Olteneș;
Lăsăm fantele jocuri,
Ce desceaptă în inimii focuri
Și le fac să uite 'n sbor
Ori ce gând și ori ce dor;
Lăsăm cântecul ce'mbată
Și omiseș-o lume toată
Cu al său farmec cu al său graiu
Dela Ńngerii din raiu
Privim șirul de fecioare,
Șirul sufletelor rare,
Cari în cerc pe jilțuri șed
Și povești spunend se ved:
O! voi flori de-o mândră lume!
Mândre's ale voastre nume!
Și poveștile, ce scifi,
Mândru le mai povestivi!
Voi vorbiriți despre lăna,
Cum dooresc ca s'apună
Jos, colo'ntr'al mării sin,
Unde sînt, unde se țin
Cele fiice ale mării,
Ce prin farmecul cătării

*) din Căilindarul Societății pentru cultura și lit. rom. în Bucovina.

tului.*) Stoikovics încă la 1874 a fost în unanimitate ales patriarh eșebesc și în congresul din urmă încrederea congresului a fost îndreptată spre dânsul în linia primă. Oare care a fost motivul de guvernul unguresc, respingând de două ori candidatura lui Stoikovics a făcut estuinea patriarhatului într-o strădă îndelungată? Responsus serios la întrebarea aceasta încă nu cunoaștem de oare ce larma și suspectarea nu le putem considera de responsus serios.

Revista politică.

Sibiu, în 13 Ianuarie.

Situațiunea cea serioasă din părțile de meadă și ale monarhiei nu mai pot fi ascunse. Sciri foarte ponderoase trebuie că au sosit la ministerul de război, dacă a ajuns treaba ca să se procedă și la mobilizarea de miliții teritoriale (landwehr). Rescoala cuprinde un teritoriu foarte însemnat, care se estinde dela Boche până câte-va miliri înaintea Seraievului și în fie care și spirital revoluționar se întinde mai departe spre meadă noapte și resărit. S'a și mai de multe ori că centrul situațiunii politice și militare astăzi e Mntenegru și pătrerea aceasta vine „Bohemia” acum se o confirmă cu un comunicat care s'ar vedea a fi inspirat. În cercuri normative militare — se scrie dela Viena la numita foaie — se iau toate măsurile spre a întempera cu toată seriozitatea pericolii, nu cum se prezentează acum, ci și cum s'ar pute prezenta mai târziu. În privința aceasta ochii sânt îndreptați asupra Mntenegrului. Raporturile de acolo toate constatăză unanimitate loialitatea cea sinceră a principelui Nicola față cu Austria, de altă parte însă și aceea, că principele nu mai este domn în țeara lui și speră însuși că puterea Austriei se facă ordine în statul său și se bage mînt în capetele elementelor turbulente, care ascultă mai mult de influențe străine și de simpatii cu lotrii Coivosice decât de principele lor. Dacă Austria ar finevoita a face cu puterea armelor sale ordine în Mntenegru, va avea o problemă militară foarte grea. Noi ne aducem aminte că Suleiman pașa la 1877 n'a fost în stare cu cincizeci de mii trupe alese turcești să supună viteazul popor de munte.

Ministrul presid. Tisza răspundând la interpelețiunea lui Helfy în privința rescoalei din Dalmația, Erțeg-

govina, constată că rescoala a isbucnit din aceleși cauze ca și în 1869. Promise că guvernul (central de bună seamă) va suprima energie rescoala și că pentru câștigarea mijloacelor spre sfârșitul suprimării rescoalei se vor intrun în zilele cele mai de aproape delegațiunile. Guvernul nu se ocupă acum cu planuri pentru viitorul țărilor ocupate și din partea Turciei nu s'a făcut nici un pas și nu se poate face, fiindcă măsurile luate în acele țeri sânt numai consecințele tratatului dela Berlin.

Crisa ministerială din Paris încă tot durează.

În Berlin se așteaptă o desbateră înfocată asupra ordonanței imp. Wilhelm, pe care fracțiunile liberale vor se o ferească în discușiunea parlamentară.

Dela Rusciuc se telegrafează în 24 Ian. n. la „Ellenzek”: Comitetul panstavist de aici a avut, în zilele aceste ședința, în care s'a citit o epistolă a principelui Donducov Corzaco, prin care aduce la cunoștință credinșilor „Slaviei celei mari, că a sosit timpul activității. Austro-Ungaria și-a ascuțit baionetele și-a încărcat pușcile și tururile ca se ucidă pe bieții frați în Bosnia, Erțegovina și în Dalmația.” Preșident în ședință a fost Doctorov general rusec și agitator vestil panstavist.

„Neue freie Presse” publică următoarea telegramă ce i se trimite din Petersburg cu data de 8 Ianuarie:

Nise scrie sosită aici anunță că în apropiere de Dünaburg, unde se împreună drumurile de fer, au isbucnit esecse numai contra Germanilor și Leșilor. Se afirmă că turburătorii sânt de naționalitate rusă veniți din alte orașe. Insula Griva, care se află în apropiere de Dünaburg ar fi fost jefuită și pusă în foc. S'au trimis trupe. Turburările s'au întins pe teritoriul curlandez, unde se află multe curți nobile. Esesele au jînut toată Duminea. Dacă se va confirma scurmea că aceste esecse au fost îndreptate numai contra Germanilor și Leșilor, apoi ea este în contradicere cu aceea că ele au fost provocate de recensământul ce se face acum în provinciile baltice. Contra acestui recensământ și-a exprimat antipatia tocmai populațiunea letă și estona fiind că se teme de reintroducerea iobăgiei și de noie imposit.

Rescoala.

„D. Ztg.” spune — în 23 Ian. n. — că sânt raporturi oficiale despre un șir de lupte din Erțegovina. Raporturile aceste constată pe deplin scirile despre creșterea insurecțiunii.

nei. Dela Sariaievo i s'a fost scris foaiei mai sus citate că la poalele despre meadă și la Debelo - Brdului în valea Zelenița sânt în formațiune bande sub comanda lui Dandali și Secanovici, care de ocamdată șiși estind activitatea numai în direcțiunea spre Focca și Nevesinie, firesc în munți. „Corresp.” spune cu aceeași ocaziune că se mărese garnisoanele din Tarnicin și Conița, stațiuni militare pe drumul principal între Sariaievo și Mostar. Bandede de care amintirăm mai sus dau curioase semne de viață despre existența lor. Înainte de toate este a se aminti de un avans de câtră Focca unde insurecțiunii în munți dintre Drina și Narenta au culcșuri foarte bune. După ce la Dubrava au avut loc mai multe „grupări” — cum șic buletinele oficioase — 150 de insurecți au împins postul de gendarmerie dela Glavaticeeavo spre Conița, unde i a apucat o bandă înainte. Din sus de Cameno la Bratlo se șic că stau 1000 de insurecți. Conița amenințată este un oraș pe care ambețerurile Narentei, cam la calea jumețate între Sariaievo și Mostar. Comunițațiunea între aceste două capitale este foarte amenințată, mai ales considerând că drumul se poate închide foarte lesne. Pe unele locuri foarte strimț, drumul se întinde printre munți înalți. La dreapta, în jîntul Coniței, drumul se mărginesc cu valea adună a Narentei. Dincolo de Conița, preste un pod de fer, trece drumul de ceea parte a Narentei. Conița este locuță de mulsumani fanatici, cari la 1878 au vrut se masacreze colonia austriacă, care fugia dela Sariaievo. Numai după ce Turcii, cari escortau colonia, le-au spus că și au dat cuvântul pentru securitatea „Șvabilor” s'au înduplecat a se abate dela propusul lor.

Dela Focca spre sudvest este așa numita Zagorie, o țeară selbetească-mutoasă puțin cultivată și locuță de o populațiune insubordinabilă. Dela Focca până la Uloc pădurea e binșor deasă. De aci în colo spre Nevesinie stâncile sânt ploșugă. Între Uloc și Calinovici, spune comanda din Sariaievo, campează 500 de insurecți preveduți cu puscii Snider și alte vreo câteva sute cu scuri. Acestia sânt comandați de serdarul Tungus. În Calinovici se află un post de gendarmerie întărit cu infanterie. Postul acesta a fost atacat de o bandă. În urma atacului comanda din Focca i a trimis trei companii de infanterie ajutorii. La Caraula Bratlo, o veche casă turcească de bărne, unde se închepe un platou mai mic, dela Calinovici cam cale două oare spre răsărit, trupele au dat de vreo 200 de

insurgenți. Să vede că trupele au cerat să dea ocol insurecțiilor preste Telej și Borja. Insurgenții însă s'au retras spre Calinovici. Cu alte bande au avut în aceeași și după ameați batalionul al 26 de vânători o luptă, între Nevesinie și Uloc. Batalionul a dat pe înălțimile din dreapta Narentei de o linie întinsă de vedete și a respins-o. De oare ce însă batalionul s'a întors la Nevesinie, de unde plecase, se pare că lupta de o oară n'a avut pentru trupe un succes cu totul favorabil.

Bande de insurecți s'au ivit până acum afară de Crivocia în Zubci în jîntul dela Bilec, Gațoo, Nevesinie, Focca până spre Conița, va se șică, dealungul frontărilor munteengrege până în pașalicul Novibazarului. Acesta e terenul cel vechiu al insurecțiilor dela 1875 și 1876. Terenul acesta este minunat pentru apărare. Bandede dacă vor fi bătute se retrag în Mntenegru s'au se ascund în pădurele dela frontăriile dintre Bosnia și Novi-bazar. Aici pot străbate foarte ușor și voluntarii din Serbia.

„Avenire” din Spalato dela 18 l. c. scrie: Căleții au adus scirea dela Stolac că căsarma de gendarmărie de aci au ar și într'înșă 9 persoane (gendarmi). În septămăna trecută în jurul Stolafului a avut loc o ciocniriță între trupe și insurecți. După o luptă mai îndelungată insurecții s'au retras în munți. Dela Cetinje se telegrafează ca metropolitul Harion a primit dela Petersburg bani pentru familiile crivociene care petrec acolo.

Dealungul litoralului, se telegrafează în 24 l. c. din Cattaro, s'a împărțit în zilele aceste o proclamațiune de cuprins trădătorii de patrie.

După „N. fr. Presse” în cercurile normative întresc speranța că în restimp de patrușprădece zile trupele de lipsă pentru suprimarea rescoalei vor fi toate la posturile lor și eară în alte patrușprădece zile rescoala va fi suprimată.

Cu purtarea principelui munteengrean guvernul austro-unguresc este până acum mulțămînt.

După o Telegramă din Ragusa de la 23 Ian. n., principele Nichita a primit Joi în Danilograd o deputațiune de Erțegovinei, care l ruga de sprigin. Principele, în prezența legatului austro-ung. col. Thömmel, a declarat că n'an se aștepte de dânsul nici un sprigin cum îl așteaptă ei. Principele a provocat pe Erțegovineni a se întoarce numai de cât în patria lor, căci altfel nu se va vedea silit ai interna pe totii în Podgorița.

*) Cu ordinul Leopoldin clasa I Red. T. R.

Pre călători îi răpesc
Și-alor minți le nebunesc,
Cum în leagănul de aur,
Tras ușor de al mării tar,
Doarme luna stinerind,
Pân' ce-o veți ear' resărirind,
Eară ficelo-o tot scaldă,
Și prin cântece o desmeardă;
Voi vorbiriți despre nori,
Ce sânt vecnic călători,
Și vorbiriți despre stele,
Ce sunt? și de unde-s'ele?
Și vorbiriți despre și,
Cum cu noaptea se n'vâși,
Să domnească'n jumătate;
Peste-a lumii țeri și gloate;
Despre tainele de sus,
Despre al timpurilor curs,
Despre dalba primăvară,
Despre eană, despre veață,
Despre al toamnei trînt veșmînt,
Despre ceriu, despre pământ. —
Însă noaptea înainteață,
Și poveștile n'ceatează;
Somnul pe furii veni
Și pre toți îi adormi. —

Cântul VII.

De pe calea-î depărtată
Vine șiua și s'arată,
Și prin curte la palat
Malt popor stă adunat.
Și curând din staur ese
Șoimul cu nechezuri dese
Și prin jocu-i sburdătoriu
Desfătează pe feciori.
Toți se n'treabă, cine oare,
Cine-a i voinicul mare,
Să-l învingă pre șoimam,
Să-și ia prețul dela Ban?
Și'n auzul aștor soapte
Ager pasă printre gloate
Un voinic necunoscut,
Cine-i unde s'a născut,
Și spre șoim, ce'n fugă-l vede
Ca un vifor să răpede,
Atingînd cu al său picior
Ici, cole pământu'n sbor.
Și'n iușeala-i de mirare
La șoimam drept în spinare
Mi-l zăresc cu toți seșînd
Și de spaimă se cuprind,
Ear voinic plin de fală
Lă șoimam mi-i dă năvală

Și cu șoimul se muncese,
Locul luptei părăsesce;
Și se due ca o minune
Cum a fost și cum se spune...
Și târșiu, târșiu, se n'torc
La palat, la curte'n loc.⁴

Banul stă'n balcon afară
Și boerii-l înconjoară;
Și toți tac, toți sânt umiți,
Toți spre Banul a întîși.
Și prin aste vorbe'n urmă
Banul deci tăcerea curmă:
„Oaspeți dragi din țeara mea!
Voi cu mine-alătrea
Ați fost marturi vii de față
La privelștea măreacă,
Petrecență'n curte-aci
Între bravi, mei voinici;
Ați vădut cu ncredințare,
Că pământul nostru are
Feți vîrtoși, fi îndrăneși,
Fii cu sufletul isteș;
Ați vădut că această țeară
Ar'n sinu-și o comoară;
Fice, care poartă'n sin
Vital vechiu, visul român.
Aștor feți cu bucuriță
Vom lăsa scumpa moșă,

Aștor fici cu suflet rar
Vom lăsa moșă'n dar,
Când a fi, ca să ne strige
Glasul ceriului de-acie,
Să ne ducem, unde stăt
Cei ce las' acest pământ.”
Aste vorbe Banul face
Și cu glas apoi se n'toarce
Spre viteazul luptătoriu,
Ce-a rămas învingătoriu,
Și mi-i șic și l' întreabă:

„Fet voinic de preș și treabă!
Cine esci din ce meleg
Ai sosit la-l nostru prag,
Sopite brațe ca s'navingi
Și pre Maia s'o căștigi?”
— „Sânt român, viteazul șic,
„Frate bun cu cești de aice,
Și Banatu-i țeara mea
D'ncolo de Orșova,
Unde Timeșul brădează
Câmpii frumoși și-î rourează,
Unde creșce pe câmpii
Grâu cu spice aurii,
Unde vifele de vii
Se dismeardă'n buecia,
Unde creșce frumoase flori
Și viteji învingători!”

Dela Sereievo se telegrafează (în 24 Ian. n.) la „Ellensék“ că din cancelaria statului major s'ar fi furat topografia citadelii Sereievului.

În privința turburărilor ce domnesc în sudul Dalmației precum și în Erțegovina, „Deutsche Zeitung“ primește următoarea relațiune din Sereievo, cu data de 19 Ianuarie:

O ferebă infundată domnesce în țeară din cauza legii militare ce este vorba a se escuta în primăvară. „Cereți dela noi îndoit contribuțiuni, dar nu ne cereți contribuțiuni de sânge!“ ădice mahomedanul și este secundat în aceasta de Sërbi și de Evreii spanioli, cari sub dominațiunea turcească erau scutiți de serviciul militar. O deputațiune de mahomedani insunanați, care a petiționat ădile acestea la guvernatoarea suspendarea legii militare, a fost respinsă. La începutul lui Ianuarie a fost suprinsă la 3 ore noaptea și împrăsciată de poliție, o intrunire de aproape 300 mahomedani cari se adunaseră în moscheia Ali pașa. Puține ădile după aceea regimentul de aici a primit ordin de plecare.

De altă parte diarul „Bohemia“ primește din Triest următoarea relațiune cu data de 15 Ianuarie:

Că a trebuit să se întempe ceva estraordinar, se deduce din aceea că regimentul de infanterie Nr. 3, care a sosit astăzi aici, precum și batalionul de vânători Nr. 36, sosit în același timp și care trebuiau să plece tocmai mâne seară în sudul Dalmației și în Erțegovina, vor pleca chiar astăzi-seară în urma unor ordine telegrafice sosite astăzi aci. De asemenea regimentul de infanterie Nr. 79, care trebuia să plece de aici la Pola tocmai de seară la 9 ore, a plecat încă de ădli la 5 ore pentru ca se poată pleca mai repede din Pola regimentul Nr. 43, care trebuie să se ducă la Cattaro. Cei de aici nu a nici cea mai mică încredere în Muntenegreni și aceasta provine din faptul pozitiv că, la noua cale dintre Cetinje și Grahovo — la frontiera erțegovineană — se lucrează cu o grabă care nu se poate explica, dacă Muntenegrenii sânt în adevăr amici nostri.

De altă parte „Noue Freie Presse“ publică o depeșă din Cataro, cu data de 20 Ianuarie, în care se ădice că Crivosciani au trecut frontaria și au pătruns în Erțegovina în satul Corito, spre a sili pe locuitorii de aci să treacă în Crivoscia și să facă cauză comună cu ei.

O altă depeșă din Triest, cu aceeași dată, anunță următoarele.

Sciri din Dalmația spun că o parte din insurginții erțegovinensi se duc direct la Mostar. Împrejurimile Mostarului și ale Trebinjei sânt foarte nesigure. Fiind-că în Ragusa n'au putut fi încurțarate toate trupele sosite acolo, o parte din ele au fost dislocate la Gravosa.

Astfeljiu bravul îi vorbesc
Și mulțimea se nimesce
De puternicul lui glas
De falnicul lui pas.
„Să trăsesci“, Banu' î răspunde,
Ce-l privești cu î pătunde,
„Esci voinic, voinic să fi
Peste aua, peste miil
Să domnii în jumătate,
Să-mi fi ginere și frate!“
Astfeljiu ădici, astfeljiu vorbesc,
Și de nuntă să gătesc. —

Asternăți-vă gândirii
Și dați sbor închipuirii,
Și-ți sci frașilor de rost,
Cursul nunții cum a fost;
Fost-a cum avea să fie,
Cine poate s'o descrie?“

V. Bumbac.

Întrunirea dela Iași a proprietarilor și arăndașilor.

Burul de coresp. s'a grăbit a răspândi că întrunirea dela Iași are scopuri politice de o intensitate foarte mare. Reproducăm deci articolul următor după „Reșbioul“ care ne s'pare că este adevăratul interpret al scopului întrunirii.

Etată articolul:

Unirea face forța, ădice un vechiu proverb, și dacă unirea este realizată la timp ea produce roade și mai bune. Cu toate acestea, mai bine târziu decât nici odată. Este vorba de întrunirea ce s'a ținut alaltă-eri la Iași, la care a asistat un număr însemnat de proprietari, arăndași, deputați, senatori etc., din toate părțile Moldovei, cu scop de a chibsiu asupra mijloacelor la cari trebuie să recurgă, pentru a apăra interesele lor, atât față cu proiectul depus în camera de față la învoelile agricole, cât și față cu demoralizațiunea în care a ajuns ădli o mare parte a locuitorilor nostri rurali.

Dacă d-nii proprietari și arăndași ar fi stabilit de mult între dînșii o solidaritate care care, întreprind relațiune reciproce în ceea ce privește interesele agricole și economice ale țerei, d-lor ar fi scăpat de multe neajunsuri, de multe pagube materiale, provenite mai mult din cauza nepăsărilor lor în general, și din acțiunea izolată a fie căruia în parte. — Poate prea bine ca d-lor să se deosebească în vederile politice, și să rămăie adversari neîmpăcați în ceea ce privește politica, însă în afacerile economice și mai ales agricole — cultura păământului fiind isvorul principal al avuției țerei — ar trebui se domnească armonia cea mai completă, solidaritatea cea mai strinsă, căci numai astfel se va pute îndrepta starea noastră agricolă și economică.

Ar fi bine, ca și d-nii proprietari și arăndași de dincoace de Milcov se punese exemplul celor de dincolo, și urmind alături soluțiunile și unor altora, s'au întrunindu-se delegațiunile lor și luând cu toții o hotărâre, va sili cu modul acesta pe guvern să ădici socotala de dorințele și necesitățile lor, combinându-le cu acelea ale țeranilor.

Atunci se va pute elabora un proiect de lege asupra învoelilor agricole, care va pute corespunde în toate părțile sale cu interesele tuturor.

„Curierul Balassan“ cetim în „Poporul“, ne dă o idee de ceea ce a fost întrunirea dela Iași, și pentru importanța lucrului î lăsam să vorbească însuși în următoarele linii:

Sămbătă a avut loc a doua întrunire a proprietarilor tot sub președința dlui V. Alexandri.

A vorbit întâiu dl Lascar Catargiu care a propus ca, atât comitetul central din Iași cât și comitetele cari au a se constitui în județe, pe lângă apărarea intereselor agricultorilor, să se ocupe și cu studiarea mijloacelor de îmbunătățire a agriculturii noastre care decade pe fie care an.

Din cauza procedurilor învechite și a semănăturilor proaste, grănele noastre sânt de o calitate inferioară și se caută foarte puțin pe piețele europene. D-sa doarece cu atât mai mult îmbunătățirea agriculturii cu cât această ramură este singurul isvor al bogăției noastre.

Au vorbit în urmă d-nii Iorgu Radu. D. Tacu, colonelul Pisoschi, Telesman și alți ale căror discursuri le vom da în resumat în numărul viitor.

S'a votat propunerea dlui Tacu de a se constitui căea un comitet în fie care județ, care se fie în comunicațiune cu comitetul central din Iași.

Asemenea s'a admis amendamentul dlui N. Rosetti Roznovean pentru

a se spori numărul Comitetului central dela 16 la 24 și s'au numit d-nii V. Alexandri, Lascar Catargi Pr. Grigorie Sturdza, Scarlat Pastia, Sturzeșcu, Iancu Prăjescu și Vasilie Seuli.

Comitetul central va designa în urmă pe persoanele ce au a duce petițiunea la Bucurasi și a o prezenta Corpurilor Legiuătoare ear în cas când aceste nu vor lua în considerație M. S. Reglul.

La urmă presidential întruniri d. V. Alexandri, rosti un discurs plin de înțelepciune, de patriotie și de adevărată iubire pentru poporul dela țeară. Ne pare rău că timpul nu ne permite de a reproduce în întregime discursul bardului Moldovei, care trebuie a fi cunoscut de țeara întreagă. Credem că în numărul viitor ne vom achita de această plăcută datorie.

„Întrunirile de eri și de astăzi a ădis dl Alexandri vor fi trecute în paginile istoriei naționale ca o faptă însemnată. Ca în timpurile cele vechi când țeara era amenințată de primejdie, astfel și acum proprietarii țerei s'au întrunit pentru a se sfătu cu toții, cu toate că, mulțămia lui Dumnezeu astăzi nu ne amenință nici una din acele primejdii mari ci numai interesele noastre agricole sânt amenințate nu din intențiunea rea, ci poate din greșală.“

D-sa arată, în cuvintele cele mai mișcătoare, datorie cea cu proprietarii de a iubi și ocroti pe sătean după cum l'au iubit și sprințit în toate timpurile, căci proprietarii, în țeara noastră a fost părintele și fratele săteanului. Cei rii au fost puțini și pe aceea i-au depeșit Dumnezeu.

Înstrul autor a lui Peneg Curcanul descrie, în limbajul său poetic, acele comori de calități cu cari este înzestrat poporul român, acest popor care, cu sângele lui, ne-a apărât și păstrat țara în care trăim, acest popor pe care cu toții datorii sântem suli iubim și s'el rădicăm din starea de decădere în care se găsece.

În privința cărcimelor d. Alexandri este de părere că ele nu se pot suprima cu totul, căci aceasta este casinul unde țeranii se adună, pentru ca se cisluească între dînșii și se petreacă în ădile de sərbătoare.

Crăme au existat tot-d-a-una în țara noastră și poporul nu sa demoralizat. Rēul provine de la acele ce ține crăcma și care atăța pe țerani, bărbați, femei și copii ca să bea; acela care le vinde beuturi otrăvite și le răpece până și mămăliga din gura copilașilor.

Pentru a înlătura acest rău ilustrul poet, propune proprietarilor de a face, pe la moșile lor, ceea ce a făcut d-sa la Mircesci, adică de a se face singuri crășmari.

„Am deschis d-lor, ădice d-sa singur crășmă și de atunci nu vād în Mircesci oameni căduți de beție și striviți de beuturi falsificate. Când aveam un străin în crășma mea, numai în vră câte-va săptămăni au murit 40 de oameni, de sigur otrăviți cu rachiu prefăcut. Astăzi aceasta nu se mai întimplă și crăcma mea îmi aduce un folos de 40 la sută; mai mare de cât acela când vindea Evreul.“

Când un Beizadea Grigore Sturza, un Lascar Catargiu, un Rosnovanu se vor face crăcimari prin saute, atunci vom scapa poporul de rana beției ce-l roade. Dacă iubiți în adevăr poporul și doriiți moralisarea lui, atunci faceți-vă crăcimari; faceți ceea ce am făcut eu în Mircesci.“

Cele din urmă cuvinte ale bardului Moldovei, au fost acoperite cu salve de aplauze entusiastice și prelungite. Ele au electricat pe toți căți le au ascultat și vor rămănea neșterse în inimile tuturor acelor cari au adevărate sentimente romănesci.

În scurt meetingul agricol din 8 și 9 Ianuarie 1882, a fost anul din ce-

le mai imponente ce s'a putut vedea vro dată în țeara noastră, căci la el au luat parte stălpii Moldovei și discutiunile urmat- au fost la înălțimea acestui meeting memorabil.

Oștirile statelor balcanice.

O foare vieneză aduce următoarele date, pretinse sigure și conștițioase, asupra forțelor militare, în timp de pace și de războiu, a peninsulei balcanice:

TURCIA.

Armata turcească ar avea în timp de pace un efectiv de 307,000 oameni și 600 tunuri, dar astăzi ea nu numără de cât 100,000 și vre-o 300 tunuri. Pe picior de războiu oștirea ar trebui să aibă 610,200 oameni și 1728 tunuri și anume 468 batalioane infanterie și vânători de câte 1000 oameni; 432 escadroane de câte 150 călăreți; 288 baterii cu câte 6 tunuri și 200 oameni; 18 batalioane de pontonieri cu câte 600 oameni și 18 batalioane de tren cu câte 2000 oameni. În războiul din urmă Turcia a avut în luptă 750,000 oameni, dar pe atunci avea sub domnia sa Bulgaria, Rumelia orientală, Bosnia și teritoriile cedate acum Sërbi și Greciei; prin urmare astăzi cu cea mai mare încordare deaba s'ar putea dispune de 400 mii oameni.

ROMÂNIA.

Oștirea permanentă a României în timp de pace numără astăzi 17,000 oameni cu 192 tunuri. În timp de războiu armata permanentă ar trebui să aibă 28 batalioane infanterie cu câte 1000 oameni; 8 escadroane cu câte 150 oameni; 32 baterii cu câte 6 tunuri și 150 oameni, și 6 companii de geniu cu câte 250 oameni, total 35,500 oameni cu 192 tunuri. Armata teritorială se ădice că are 54,000, dar cu greu va trece peste 30,000 oameni. Militiua în caz de războiu e scotită la 47,700 oameni, însă aceasta, ca și garda națională, este a se privi deocamdată ca fiind numai pe hărție. Marina numără trei vapoare mici și 6 canoniere cu 500 matrozii în războiu. Peste tot armata română în caz de războiu cu greu ar trece peste țifra de 90,000 oameni cu 300 tunuri.

SERBIA.

Ostirea permanentă a Sërbiei cu 10 batal. 4 escadroane, 32 baterii, 2 batal. de geniu cuprinde 6,300 oameni cu 128 tunuri. În războiul din 1877 toate trupele n'au trecut peste 60,000 oameni. După statul de organizare armata permanentă trebuie se aibă în cas de războiu 10 batal. cu câte 800 oameni, 4 escadroane cu câte 150, 32 baterii cu câte 6 tunuri și 150 oameni, deci total 15,000 oameni 2 batal. de geniu cu câte 800 oameni, deci total 15,000 oameni de miliție ar numără 115,000 oameni ceea ce ar corespunde efectiv total în timp de războiu de 130,000 oameni. În realitate Serbia în timp de războiu numai cu greutate ar pute dispune de 80,000 oameni.

BULGARIA.

Armata bulgară e de abia în formațiune. În timp de pace ea ar trebui se aibă 16,000 oameni în 21 batal. cu câte 600, 4 escadroane cu câte 125 oameni, 14 baterii cu 80 tunuri și o jumătate batal. pontonieri cu 250 oameni. Pentru un cas de războiu organizarea nu e prevădută, dar Bulgaria de abia ar pute dispune de 85,000 oameni decumva ar avé echipamentul necesar.

RUMELIA ORIENTALĂ.

Miliția rumeliotă stă sub comanda supremă a Sultanelui și în

timp de războiu chiar nu poate avea decât 18,000 oameni cu 60 tunuri. Adăugându-se și gendarmii precum și voluntarii* Rumelia orientală ar putea cu greu dispune de 30,000 oameni.

MUNTE NEGRU.

Toți muntenegrenii fiind ostași de felul lor, nu prea poate fi vorba de o armată în timp de pace. Pentru cazul de războiu organizarea ca nouă nu e definitiv stabilită; până acum puterea armată număra 26 batal. cu 23,700 oameni, 4 cete cavalerie cu 450 călăreți, 17 baterii cu 84 tunuri și 2,000 artileriști — deci peste tot 16,150 oameni cu alți 8,400 ai contingentului al doilea.

GRECIA

Grecia are în pace o ormată de 7500 oameni cu 84 tunuri. Pentru cazul de războiu se așteaptă o nouă organizare a ostrei în urma teritoriilor câștigate. Oricum, nu vor fi peste 60,000 oameni, pentru echiparea cărora trebuie îngrijit de aci înainte. Pe mare Grecia poate dispune de 22 vase de războiu cu 113 tunuri și ca de 20,000 matrozi.

În cazul unui războiu al tuturor statelor balcanice — afară de România — contra Turciei, ele ar putea dispune ca de 300,000 oameni cu 500 tunuri, iar Turcia le-ar putea opune în prima linie 250,000 și la nevoie 400,000 oameni cu 500 tunuri.*

Capii nihilistilor înaintea tribunalului.

Procesul contra șefilor nihilismului va începe în curând. Astăzi acușării au primit actul de acuzare. Din revelațiile acușării se poate admite, că poliția a reușit să puie mâna pe cei mai însemnați nihilști, deși evenimentele prezentului arată, că organizarea nu e ruptă și ca deși capii sunt arestați totuși firele mișcării sunt necunoscute poliției.

Din acuzare pot comunica următoarele:

Cei acușati sunt nobili: Alecsandru Mihailov, de 25 ani; Nic. Kalotkevici, 31 ani; Michail Trigonea, 30 ani; Alecsandru Baranikov, 23 ani; Nicolae Schuhanov, 29 ani; Elisabeta Oloweinikova, 23 ani și Ludmilla Terentiova, 20 ani; cetățeanul Ferdinand Lustig, 27 ani; fostul agent al poliției secrete, Nic. Klendocinikow, 36 ani; Michail Frolenko, 33 ani; fiul unui postilion, Grigory Issaievo, 24 ani; fiul unui paracșir Ossiv Emeleanov, 20 ani; fiul unui preot, Petru Tielnin, 27 ani; fiul unui comerciant, Grigory Friedensohn, 26 ani; fiul unui soldat, Wassil Merkulow, 21 ani; Leo Slatopolski, 33 ani; Izik Aaronick, 22 ani; Maxim Tetiorka, 28 ani; Nic. Morozov, 29 ani; supusul prusian Martin Larchann, 29 ani; femeia unui funcționar, Tațiana Lebedeva, 29 ani; flica unui preot, Anna Iakimova, 26 ani.

Trigonea trăia sub numele lui adevărat și nu se ascundea de poliție. El a fost mijlocitor între membrii partidei eșii afară din lege și lumea legală din afară, apoi a fost și colaborator la diarele „Zemleai Wolea” și „Narodnaia Wolea”.

Tot așa a fost și Lustig, la el se mai făceau plățile pentru partidă și se afla o tipografie secretă.

Capul partidei a fost Mihailov; el a fost șeful agitației și administratorul banilor partidei. Ajutoarele lui sunt: în materie de agitare: Koltkevici și Frolenko; în materie de bani: Baranikov.

Suchanov a fost tehnicul inteligent, instruit și inventator profesorului lui Kibalici, conducătorul așezării minelor în mica Sadovai, unde a lucrat în persoană.

Issaievo a fost chimistul societății. Morosov era redactorul celor două foi „Zemleai Wolea” și „Narodnaia Wolea” la cari colabora mai cu zel Terentewnia.

Emeleanov a venit, puțin înainte de atentatul de la 1 Martie 1881, la Petersburg ca emisar al nihilistilor din Geneva; el purta la patra capsulă explosivă și a fost primul, care a venit în ajutorul Țarului lovit. Cuprins de căință el a sărutat, cerând oare cum iertare, pe frunte pe împăratul-martir.

Kludocinikow și Merkulow sunt de asemenea însemnați. Primul trecea de unul dintre cei mai buni agenți ai poliției secrete și s'a distins în descoperirea multor antori adeverați ai unor crime, imputate nihilistilor. El a fost care informa pe nihilști despre toate planurile poliției și care de multe ori a pus poliția pe cale falsă. Ultimul s'eri servit adus nihilistilor a fost denunțarea spionului spânzurat de nihilști. Al doilea, Merkulow, de și este un om închipuit, trece de cei mai inteligenți dintre acușatii și a fost foarte roditor în scormirea comploturilor celor mai îndrăznețe, pe cari le combina cu măestrie. În toate era ajutat de Jakimova; ea a fost una din cele mai active persoane din partidă. Ea a jucat și rolul de nevastă a lui Kobosov, care nu e prins încă și a cărui era prăvălia, de unde s'au așezat minele din Sadovai.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Eselența Sa Metropolitanul Miron Romanul) a felicitat pe patriarhul de curând denumit al Carloveșului printr'o telegramă în limba română de următorul cuprins:

Patriarhul Angyelics, Carloveș: Grația altimăa care vă rădică la scaunul metropolitan, fie sorgente nescădat de fericire pentru bravul popor sârbesc! Vă urez viață, sănătate, puteri și succese salutari! — Miron Romanul, metropolit.

Patriarhul Gherman Angyelics a răspuns prin o telegramă în limba sârbească, a cărei traducțiune sunt astfel:

Eselenții metropolit românesc, Miron, Sibiu.

Mulțumită cordială pentru bunăvoința aducere aminte la ocaziunea instalățiunii, cu asigurarea iubirii frățesci! — Gherman, patriarh sârbeșc.

* (Necrolog.) Astăzi în 5/17 Ianuarie 1882 la 8 oare seara a trecut la cele eterne cel mai brav și mai zelos membru al comunei Acliu, Ioan Ivan senior în etate de 75 ani. — Pe răposatul îl jelește fii săi Ioan, notariu cercuale, Nicolau Ivan, diacon și învățătoriu în Seliste — Iacob și Vasilie economi aici — fica Maria măritată Antonie German, pe cum și o mulțime de alte rudeți, nepoți, nepoate. Îl jelește comuna politică întregă al cărei primariu a fost în decurs de 10 ani în timpului cei mai grei ai absolutismului, și în fine biserica al cărei Epitrop a fost de la introducerea Statutului organic până astăzi, și sub al cărei îngrijire, și bună chiverniseală, ea astăzi din nimica dispune de avere frumoasă. „Fie țărina ușoară și memoria binecuvântată.”

* (D. Teodor Brătianu), fratele d'lor Ioan și Dimitrie Brătianu, a murit la Pitesci. Fie i țărina ușoară!

* (Comunitatea română din Turtucaia) face apel la generositatea Românilor, ca să vie în ajutoriu pentru a putea întreține școlile și biserica română din acel oraș, în care

pot să cultive limba maternă și să dea cuvenită instrucțiune copiilor.

* (Societatea de navigație pe Dunăre) comunică că, până la alte dispozițiuni, vaporul de pasageri între Galați și Brăila, va călători după cum armează: Pornirea de la Brăila în fiecare di la 9 oare dimineața; de la Galați asemenea, la 3 după prânț.

* (Turburări la Sofia) — Cu ocaziunea anului nou, nisce turburări regretabile au avut loc la Sofia, din cauza nunirei episcopului Meletiu pe care unii nu'l vrea. Mai mulți cetățeni, nemulțumiți de această nunire, s'au dus în biserică și au sfărâmat tronul episcopal, oprind pe episcop de la serviciul religios. S'a făcut numeroase arestări.

* (O nouă călătorie cu balonul la polul nordic.) Comandantul engles Cheyne care urmărește de doi ani preparativele sale de călătorie la polul nordic prin ajutorul baloanelor, a sosit zilele aceste la Montreal, spune Courier des Etats Unis, pentru a face pe publicul din Canada să se intereseze de viagiul său aerian. Persoanele interesate la întreprindere doresc ca această expediție anglo-americană să fie organizată prin subscripție populară. Cheltueile se vor urca la 80,000 dolari, din, care câte 40,000 trebuie a se stringe din fie-care țară. Un comitet s'a organizat deja la Elizabeth (New Jersey), și se prepară asemenea comitate în principalele orașe ale țerei. Nava de expediție se numi. Grinnell, după numele celebrului patron a explorației arctice. Cele trei baloane care vor costa 20,000 dolari, vor fi perfecționate în Anglia. New-Yorkul va fi punctul de plecare a expediției. Comandantul Cheyne a țis acum de curând: vom merge la Saint-Patrichs Bay, unde capitantul Nares a găsit imens gisement de cărbune la suprafață. Vom construi o casă pe cărbune. Vom instala niște aparate și vom fabrica gaz hydrogen pentru baloane.*

Acest loc este la 6 mile departe de punctul unde nava capitanului Nares la Discoverry, a ernat în 1875—1876, și la 196 mile dela pol. De aici, când va fi timp frumos, nu va trebui de cât 18—20 oare pentru a ajunge la pol.

După opinia d. Cheyne, regiunea polară este un arhipel cuprins într'un ocean de gheață solidă, neprenșentând nici o deschizătură navigației.

Fie-care balon are o sanie, o luntreică și merinde pentru 51 de zile. Un fir telegrafic este lăsat, după cum se va îndepărta, pentru a fi în comunicare cu stațiunea principală. Aerostatele sînt încărcate așa fel ca să nu poată a să sui prea tare în aer și comandantul Cheyne crede că va putea să se pogoare jos la 10 mile de la pol. El nu prevede nici o dificultate de frig în timpul voiajului, care va avea loc prin luna Iunie a anului plecăreii expediției. El spune încă că călătorii vor trebui să scoată paltoanele, spre a nu suferi de căldură.

Expediția va fi compusă de 27 oameni care vor fi însoțiți de 3 Eschimoși la Groenland. Guvernul danez a trimis deja ordin autorităților din Groenland pentru a da tot ajutorul posibil expediției.

Loterie.

Mercuri în 25 Ianuarie n. 1882.
Sibiu: 53 71 50 61 28

Bursa de Viena și Pesta

Dim 24 Ianuarie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	117.—	116.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	86.—	86.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	—	107.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	—	—
Impromutul drumurilor de fer ung. Obligaiiuni ung. de rescumpărarea pământului	120.50	131.—
Obligaiiuni ung. cu clauzulă de sorție	99.—	99.—
Obligaiiuni urbariale meștăne	91.—	92.—
Obligaiiuni urbariale meștăne	92.—	92.—
Obligaiiuni urb. temeș. cu clauzulă de sorție	91.—	92.—
Obligaiiuni urbariale transilvane	95.—	93.—
Obligaiiuni urbariale croato-silavo-nice	—	94.50
Obligaiiuni ung. de rescumpărarea țesăturii de vin	—	97.—
Datorie de stat austriac în hârtie Datorie de stat în argint	72.90	72.75
74.25	73.75	
Renta de aur austriac	91.50	90.—
Sorți maghiare cu pământ	129.50	131.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	814.—	800.—
Acțiuni de credit austr.	283.—	284.—
Acțiuni de bancă de credit ung. Sorți maghiare cu pământ	259.—	265.—
Sorți de regularea Tisei	113.50	118.50
Scrisuri fonciari ale institutiunii „Albina”	100.—	107.50
—	99.30	99.30
—	—	—
Galbia	5.63	5.63
Na oleon	9.65	9.64
100 marce nemțesci	68.70	68.85
London (pe polița de trei luni)	120.—	120.30

Nr. 325.

[4] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lungă neputinciosul paroh din Sirbi Arcadiu Olariu protopresbiter ratul Iiei, pe baza înalței ordinațiuni consistoriale dte 3 Decemvre 1881 Nr. 3697 B. se escrise concurs cu termen de 31 de zile dela 1-a publicare în jurnalul „Telegraful Roman”.

Emolumentele împreunate cu acest post sînt:

Jumătate din toate venitele parohiale, sistemisate în sinodul parohial pentru de a corespond unei parohii de clasa III.

Concurenții au ași adresa pozițiunile lor conform statutului organic, și regulamentulul congresual pentru parohii din 1878 până la terminul sus indicat oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Iiei mureșene.

Gurasada în 17 Decemvre 1881. În conțelegere cu comitetul parohial.

Alecsiu Olariu m. p.,
adm. prot.

Nr. 27—1882. eiv.

[10] 1—3

Publicațiune!

Stefan Csiki, posesor în Zageru și soții lui, înaintând contra întregului posesor de acolo petițiune pentru concesiunea regulării hotarului, s'a pus ca termen de pertractare țius dela 10 Martie 1882 la 10 oare înainte de ameași în comuna Zageru în casa comună, la care pertractare pe calea publicățiunii s'invită toți interesajii cu aceea observare, că parțile absente se privesc că consint cu regularea.

Din gedișia tribunalului reg. din Elisabetopolie ținută la 10 Ianuarie 1882.

Nagy m. p.,
prez.

Butal m. p.,
notariu.

Casse

sigure în contra focului și spargerei

la

Pavel Nendvich
în Sibiu.

[9]

3—3